

HOA KỲ CHUYỂN THỂ - CHÚNG TA LÀM GÌ

Vào thời điểm 1975, khi Hoa Kỳ rút khỏi miền Nam, mấy ai trong chúng ta đoán trước Khối Cộng Sản Đông Âu và Nga Sô nay không còn. Rồi Trung cộng, Việt Nam, Lào, Cuba đều phải chạy theo kinh tế thị trường, đều phải nói lỏng kiểm soát chính trị và phải đối đầu với những khó khăn về mọi mặt.

Gần đây Hoa Kỳ trở lại Á Châu xây dựng một đội hình kinh tế quân sự bao vây Trung cộng cũng là chuyện khó tin. Rồi Miến Điện và Lào từ chối sự bảo hộ của Trung cộng để xích gần hơn với thế giới tự do và những tranh chấp trong nội bộ đảng Cộng sản Việt Nam ngày càng công khai lộ liễu.

Về phía Trung cộng cũng khó ai ngờ được họ đang lâm vào khủng hoảng kinh tế và chính trị trầm trọng. Trong một bài diễn văn vào đầu tháng 12-2011, ông Zhou Yongkang ủy viên Bộ Chính trị đảng Cộng sản Trung Hoa đã tự thú họ chưa có được một cơ chế quản lý xã hội hoàn chỉnh để đối diện với những trì trệ kinh tế ngày một gia tăng và bất ổn chính trị có thể xảy ra.

Rồi Trung cộng hung hăng đe dọa chiến tranh làm thế giới càng lo sợ và càng dễ dàng cho Hoa Kỳ chuyển từ thế thủ sang thế công, tạo cơ hội cho các dân tộc đang bị cộng sản chiếm đóng đứng lên giải thể cộng sản mang tự do dân chủ đến toàn cầu. Trong tình hình như vậy chúng ta phải làm gì?

Hoa Kỳ hòa giải với các dân tộc Đông Dương

Khi Đông Dương lọt vào tay cộng sản, không ít người trước đây từng sát cánh, từng ủng hộ Hoa Kỳ và thậm chí cả nhiều người Mỹ đều chua cay cho rằng “Hoa Kỳ đã phản bội các dân tộc Đông Dương”. Những người Đông Dương không theo cộng sản tìm mọi cách chống lại hay rời bỏ quê hương của họ. Hoa Kỳ đã mở rộng bàn tay nhận lãnh hàng triệu người tỵ nạn. Riêng trong trường hợp Việt Nam, Hoa Kỳ còn đón nhận hàng trăm ngàn quân nhân viên chức Việt Nam Cộng Hòa theo dạng HO.

Cộng đồng người Việt đã lên đến gần 2 triệu và trên nhiều lãnh vực nhiều người Mỹ gốc Việt đã hết sức thành công. Bằng nhiều phương cách và phương tiện khác nhau họ luôn hướng về Việt Nam cùng đồng bào quốc nội từng bước đấu tranh cho một Việt Nam tự do. Là công dân Hoa Kỳ, vũ khí chính của họ là liên tục đòi hỏi nhân quyền cho Việt Nam.

Thêm vào đó, hằng trăm ngàn người Việt sang Hoa Kỳ du học tu nghiệp hay du lịch. Họ thay đổi cách nhìn cách suy nghĩ và trở những người bạn của Hoa Kỳ. Nhiều người trong số họ đang công khai hay ngầm ngầm vận động thay đổi hệ thống chính trị tại Việt Nam.

Ngược lại nhà cầm quyền cộng sản vừa thiếu đức, vừa kém tài, đưa đất nước vào đói nghèo khủng hoảng, và luôn sử dụng bạo lực đàn áp mọi tiếng nói bất đồng. Từ đó người Việt ngày càng công khai biểu lộ thái độ thân thiện với Hoa Kỳ.

Tháng 11-2000, Tổng Thống Bill Clinton sang thăm Việt Nam. Chuyến đi này đã được không ít người diễn tả như dấu hiệu “Mỹ đi rồi Mỹ lại về”. Hằng triệu người đã đứng hai bên đường từ phi trường Tân Sơn Nhất đến khách sạn New World để đón chào. Ông cũng được người dân Hà Nội nồng nhiệt tiếp đón. Cảm tình mà người Việt dành cho Bill Clinton nói riêng và Hoa Kỳ nói chung đã nói lên tinh thần hòa giải đạt được giữa Hoa Kỳ và người dân Việt. Người viết dám thách thức nhà cầm quyền Cộng sản tổ chức được những cuộc đón chào nồng hậu như thế với giới chức cộng sản Trung Hoa.

Mạng Thông Tin toàn Cầu mang thông tin vượt thời gian và không gian đến quảng đại quần chúng, là một đóng góp vô cùng to lớn từ phía Hoa Kỳ. Một phương tiện đã được người dân tại các quốc gia Bắc Phi và Trung Đông sử dụng để tiến hành Cách Mạng Hoa Lài. Phương tiện này càng ngày càng được những người đấu tranh sử dụng một cách hiệu quả hơn. Nó trở thành một cầu nối giữa những người đấu tranh trong nước với nhau và giữa họ với quần chúng Việt Nam.

Tháng 8-2002, Bác sĩ Phạm Hồng Sơn chỉ vì dịch bài viết "Thế nào là dân chủ" bị tuyên án 13 năm tù. Ngày nay những người viết bài hay những người đưa tin trên mạng chỉ còn bị công an cộng sản khủng bố hay quấy rầy thay vì tù tội như trước đây. Những người nhận email hay vượt tường lửa không còn lo sợ công an mạng như trước đây. Tình trạng trở nên tốt hơn không phải vì cộng sản tôn trọng “nhân quyền”, mà vì chịu áp lực từ thế giới tự do nói chung và từ Hoa Kỳ nói riêng. Phương tiện thông tin toàn cầu lại càng ngày càng trở nên hiện đại, người dân nay biết rõ nhà cầm quyền Hà Nội thiếu khả năng để kiểm soát không còn lo sợ như trước đây. Có so sánh như thế chúng ta mới thấy được những nỗ lực đóng góp của phía Hoa Kỳ.

Đầu tháng 12-2011, Trương Quốc Huy một thành viên của Khối Dân Chủ 8406, bị kết án 6 năm tù vào tháng 1-2008 được thả trước kỳ hạn 2 năm. Luật sư Lê Công Định cũng sẽ bị trục xuất sang Hoa Kỳ. Nhưng cùng lúc công an cộng sản bắt cóc Tạ Phong Tần và Bùi Thị Hằng, khủng bố nhà văn Huỳnh Ngọc Tuấn và hai con Thục Vy và Trọng Hiếu, đàn áp tu sỹ và giáo dân Thái Hà. Mặc dù giới chức Hoa Kỳ có lên tiếng nhưng xem ra áp lực từ phía Hoa Kỳ còn rất giới hạn.

Có người còn cho rằng nhà cầm quyền cộng sản ranh mãnh lấy nhân quyền để trao đổi viện trợ và vay mượn. Điều này không sai, ngày 6-12-2011 vừa qua các nhà tài trợ quốc

tế cam kết cho nhà cầm quyền cộng sản vay 7.39 tỷ Mỹ Kim, họ chỉ thúc giục giới chức cộng sản phải cải thiện tình trạng nhân quyền. Đây là một sự thực cần nắm rõ, việc tranh đấu cho tự do là việc của chúng ta, vận động cho nhân quyền chỉ đóng góp phần nhỏ trong công cuộc đấu tranh này.

Một đoạn video vừa được đưa lên Youtube, một số bạn trẻ trong bóng đêm tay bật những que diêm còn miệng thì gào to “Trả Tự Do Cho Bùi Hằng”. Lập lòe trong ánh các que diêm, các khuôn mặt thật trẻ, những giọng cả nam lẫn nữ của cả ba miền Việt Nam. Các bạn không thụ động đợi chờ (wait and see) “Mỹ đi rồi Mỹ lại về”. Các bạn không đợi đến phiên mình bị bắt. Các bạn liên kết đấu tranh. Các bạn chủ động và sáng tạo bảo vệ lẫn nhau bảo vệ những người đang đấu tranh. Nhà cầm quyền cộng sản đang sợ hãi hành động của các bạn. Các bạn là niềm tin là tương lai của Tổ Quốc Việt Nam.

Tranh chấp nội bộ càng ngày càng rõ nét

Việc Hoa Kỳ trở lại Á Châu gây không ít phân hóa giữa tầng lớp cầm quyền cộng sản với nhau và giữa họ với nhà cầm quyền cộng sản Bắc Kinh. Theo người viết đây là yếu tố quan trọng mà chúng ta cần tập trung khai thác để tối đa hiệu quả đấu tranh.

Vào đầu tháng 11-2011, trước hội nghị thường niên Khối APEC Trương Tấn Sang công khai ngỏ lời cảm ơn Hoa Kỳ vì nước này quan tâm đến tranh chấp trên Biển Đông. Để tạo cân bằng ảnh hưởng của Trung cộng, Trương Tấn Sang như đang nhận lãnh vai trò xây dựng một thế liên hoàn với Hoa Kỳ và các quốc gia khác.

Trong khi ấy thì uy tín Nguyễn Tấn Dũng lại càng ngày càng giảm sút. Cuối tháng 11-2011, trước Quốc Hội Cộng Sản Nguyễn Tấn Dũng đã phải chống đỡ lập luận “không cần có luật biểu tình” của Hoàng Hữu Phước, thuộc phe cánh Tấn Sang. Tấn Dũng cho biết phải soạn luật biểu tình vì “quyền biểu tình” đã được ghi trong “Hiến Pháp” nhưng lại chưa có luật để theo đó thi hành. Ai cũng biết “Hiến Pháp” và “Luật Pháp” chỉ làm cho có hình thức, còn chế độ cộng sản thì không bao giờ người dân có quyền tự do biểu tình.

Nguyễn Tấn Dũng cũng chính thức xác nhận quần đảo Hoàng Sa thuộc chủ quyền Việt Nam Cộng Hòa và đã bị quân đội Trung cộng dùng bạo lực chiếm đóng. Xét ra đây chính là thành quả của công cuộc đấu tranh đòi đảng Cộng sản phải xác nhận sự thật và đòi họ phải bảo vệ chủ quyền lãnh thổ lãnh hải Việt Nam. Vì nắm rõ sự kiện lịch sử nói trên mọi người đã nhanh chóng bảo nhau: “đừng nghe những gì Tấn Dũng nói mà hãy nhìn kỹ những gì Tấn Dũng làm”. Điều này còn cho thấy đảng cộng sản đã mất hẳn niềm tin từ quần chúng Việt Nam.

Những người đấu tranh quốc nội không ngồi mà đợi (wait and see). Họ đã sáng tạo và chủ động biến lời tuyên bố ông Dũng thành một thử thách cho chính ông và đảng Cộng

sản. Vào Chủ Nhật 27-11-2011, họ cho tổ chức một cuộc biểu tình “Ủng Hộ Luật Biếu Tinh của Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng”. Họ đã bị an ninh công sản thẳng tay đàn áp và giải tán. Cách hành xử của công an Hải nội nói lên sự thực “công sản nói một đằng làm một nẻo” và “Tấn Dũng bảo dưới không nghe”.

Trong cuộc chơi, Quân Đội và Công An là hai lực lượng được cả Tấn Dũng lẫn Tấn Sang o bế. Tháng Bảy vừa qua, Tấn Dũng ký quyết định thăng chức cho một loạt quan chức quân đội. Tuần này ngày 6-12-2011 Tấn Sang lại quyết định thăng chức cho 9 thượng tướng quân đội và công an. Nguyễn Chí Vịnh là một trong số những người này. Tấn Sang nói rõ trách nhiệm của họ là “bảo vệ vững chắc độc lập, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ, chủ quyền biển đảo, biên giới, vùng trời” và đồng thời “bảo vệ Đảng, Nhà nước, nhân dân, và chế độ XHCN; giữ vững ổn định chính trị, trật tự an toàn xã hội”.

Có lập luận cho rằng hiện tượng Tấn Sang công khai đối đầu Tấn Dũng cho thấy nội bộ công sản cũng phần nào có “dân chủ”. Thực ra đây chỉ là những tranh giành quyền lực và quyền lợi giữa các phe cánh trong đảng Cộng sản. Dân chủ chỉ thực sự có khi các chính trị gia công khai đề ra các chính sách và phương cách để thực hiện chính sách. Người dân có quyền tự do chọn lựa giữa các chính trị gia, chọn lựa những chính sách tối ưu cho quyền lợi của đất nước.

Việc tranh chấp quyền lực giữa Tấn Sang và Tấn Dũng càng ngày càng trở nên khốc liệt, thay vì chỉ xem chúng đánh nhau, chúng ta cần chủ động phân tích và nắm bắt tình thế để đẩy mạnh tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

Chiến tranh sẽ xảy ra?

Trong khi Hoa Kỳ công khai xây dựng một đội hình quân sự bao vây Trung cộng, lẽ đương nhiên nhà cầm quyền Bắc Kinh không thể làm ngơ. Vào tháng 11-2011, thủ tướng Trung cộng Ôn Gia Bảo đã lên tiếng cảnh cáo về sự can thiệp của “các thế lực bên ngoài” vào những tranh chấp ở Biển Đông, nơi mà Trung cộng khẳng định thuộc chủ quyền không thể tranh cãi.

Tuần này ngày 6-12-2011, trong một bài diễn văn đọc trước Quân ủy Trung ương, Hồ Cẩm Đào lên tiếng thúc giục Hải Quân Trung cộng phải sẵn sàng chiến đấu và hiện đại hóa để bảo vệ an ninh quốc gia và hòa bình thế giới.

Ông George Little, Phát ngôn viên Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ, xác nhận cảnh cáo nói trên là nhắm vào Hoa Kỳ. Ông cho biết trong cuộc đối thoại vào thứ Tư 7-12-2011 tại Bắc Kinh vấn đề này sẽ được nêu lên.

Về phía Việt Nam, báo Quân Đội Nhân Dân đưa tin từ ngày 1 đến 5/12-2011 tại Trường bắn TB1 ở huyện Lục Ngạn, tỉnh Bắc Giang, Binh chủng Phòng không - Không quân đã

thực tập bắn đạn (phòng không) thật với quy mô lớn. Có phải Hồ Cẩm Đào cũng lên tiếng cảnh cáo Việt Nam?

Trong bài trước “Sau Sự Kiện Tàu Bình Minh Bị Cắt Cáp” người viết đã nhắc dư luận không mấy thuận lợi cho giới cầm quyền Bắc Kinh. Các cơ quan tuyên truyền chính thức của Trung cộng từ lâu đã tạo cho dân chúng Trung Hoa hiểu sai là 80 phần trăm Biển Đông thuộc lãnh hải Trung Hoa. Nay Hoa Kỳ lại dùng Biển Đông và các quốc gia trong vùng bao vây Trung cộng. Việc này đang được các thành phần chủ chiến trong đảng và quân đội Trung cộng triệt để khai thác. Nó tạo sự bất mãn Bắc Kinh quá mềm yếu không đủ sức bảo vệ chủ quyền lãnh hải Trung Hoa. Tình trạng căng thẳng nếu tiếp tục sẽ giúp thành phần chủ chiến thêm sức mạnh và rất dễ dẫn đến chiến tranh. Thêm vào đó những thất bại về kinh tế và xã hội càng ngày càng bộc lộ, giới cầm quyền Bắc Kinh cũng sẽ dễ dàng chấp nhận chiến tranh.

Bài Học từ hai cuộc thế chiến cho thấy Hoa Kỳ sẽ chỉ nhảy vào vòng chiến phút cuối khi đã bị tấn công. Vì thế cuộc chiến tranh sẽ không phải xảy ra giữa Hoa Kỳ và Trung cộng. Chiến tranh sẽ xảy ra giữa Trung cộng và các quốc gia trong vùng. Dưới nhãn quan của người Tàu, đảng Cộng sản Việt Nam vẫn thường được xem như một lũ “lừa thầy phản bạn” cần dạy cho một bài học thứ hai. Vì thế chiến tranh giữa hai đảng Cộng sản sẽ rất dễ xảy ra.

Nếu chiến tranh lại xảy ra, nguyên nhân vẫn là tranh chấp giữa những kẻ cầm quyền. Chiến tranh sẽ làm cho chúng ta quên đi các thất bại về ngoại giao, chính trị, văn hóa, giáo dục... và nhất là kinh tế đang dẫn đến sự sụp đổ của cả hai chế độ cộng sản Việt-Trung. Cần hiểu rõ điều này để thấy rõ chiến tranh sẽ tránh được khi Việt Nam có tự do dân chủ. Nhưng nếu chiến tranh xảy ra và nếu chúng ta biết chủ động thì chiến tranh cũng là thời điểm để thay đổi hệ thống chính trị đang trong thời kỳ sụp đổ.

Trên thực tế gián điệp Trung cộng được cài khắp các cơ quan công quyền và lực lượng vũ trang Việt Nam. Quân đội Trung cộng cũng trá hình dưới dạng công nhân, thương nhân, và du khách có mặt cùng khắp Việt Nam. Trung cộng sẽ không để mất Việt Nam. Vì thế có thể họ sẽ tạo ra một cuộc đảo chánh hợp thức hiện diện trên lãnh thổ Việt Nam.

Những thành phần chống Trung cộng bên trong Quân Đội cũng sẽ không ngồi im chờ đợi bị phe cánh theo Tàu thanh trừng. Họ có thể đang sửa soạn đảo chánh và sau đó sẽ tiến hành những thay đổi chính trị để hòa giải với dân tộc và tìm sự ủng hộ của thế giới. Sáng suốt, chủ động nắm bắt, và chuyển hóa tình hình là nhiệm vụ của mỗi người chúng ta.

Tạm Kết

Đấu tranh đòi nhân quyền chỉ là một phần nhỏ mà người Việt có thể đóng góp. Chúng ta còn có thể yểm trợ cả vật chất lẫn tinh thần cho công cuộc đấu tranh chung. Giải Nhân

Quyền Việt Nam được Mạng Lưới Nhân Quyền hằng năm tổ chức nằm trong mục đích nói trên. Năm nay giải được trao cho Luật sư Cù Huy Hà Vũ và Cô Đỗ Thị Minh Hạnh. Buổi trao giải sẽ được tổ chức tại Kensington Community Recreation Centre, Melbourne, góc đường Kensington và Altona, từ 1:30 giờ đến 4 giờ chiều ngày thứ bảy 10/12/2011. Sự hiện diện hay hướng về buổi lễ sẽ nói lên tấm lòng mong muốn tự do và dân chủ của chúng ta.

Hoa Kỳ thường tránh không trực tiếp xen vào chuyện nội bộ của Việt Nam. Vì thế đóng góp của Hoa Kỳ và thế giới tới nay có mặt giới hạn của nó. Chủ yếu họ chỉ tìm cách để cải thiện nhân quyền giúp tiệm tiến cải tạo thể chế chính trị.

Hoa Kỳ nay đã đổi từ thể thủ sang thể công bao vây Trung cộng. Làm yếu Trung cộng hay thay đổi thể chế chính trị tại Trung Hoa sẽ góp phần không ít trong tiến trình dân chủ hóa Việt Nam.

Chiến tranh, đảo chánh hay cách mạng - thật khó đoán trước chuyện gì sẽ xảy ra và khi nào sẽ xảy ra. Đấu tranh giành lại tự do là nhiệm vụ của chính chúng ta. Tiếp tục xây dựng niềm tin, vận động quần chúng, liên kết hành động, và sẵn sàng chủ động đứng lên chính là việc chúng ta có thể làm.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
8/12/2011

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quang Duy chuyển.

Đăng ngày Thứ Năm, December 8th, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoá 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH